

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia a vrátenie veci na ďalšie konanie tomuto oddeleniu.

Dôvody žaloby: Nesprávne použitie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94⁽¹⁾ (pravdepodobnosť zámeny).

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú. v. ES L 11 zo dňa 11.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dňa 7. októbra 2004: Scandlines Sverige AB proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Jazyk konania: angličtina)

Scandlines Sverige AB, so sídlom v Helsingborgu (Švédsko), v zastúpení: C. Vajda QC, R. Azelius a K. Azelius, advokáti, podala 7. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 23. júla 2004, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobcu z 2. júla 1997;
- vrátil vec Komisii Európskych spoločenstiev za účelom opätovného preskúmania sťažnosti vo svetle rozsudku Súdu prvého stupňa;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov týchto konaní bez ohľadu na ich výsledok.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je švédskou spoločnosťou, ktorej hlavným predmetom činnosti je vykonávanie prístavného zastúpenia pre prevádzkovateľa trajektov. Žalobca podal Komisii sťažnosť na Helsingborgs Hamm AB (HHAB), spoločnosť zodpovednú za prevádzku prístavu v Helsingborgu vo Švédsku a za stanovovanie prístavných poplatkov. Žalobca sa domnieva, že mu HHAB uložila nadmerné prístavné poplatky, čím zneužila svoje dominantné postavenie v rozpore s článkom 82 ES. Táto sťažnosť bola zamietnutá napadnutým rozhodnutím.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že Komisia sa dopustila chyby, keď došla k záveru, že prístavné poplatky pre prevádzkovateľov trajektov neboli nadmerné. Podľa žalobcu analýza nákladov a cien vykonaná Komisiou zistila, že HHAB pri svojom podnikaní v trajektovej preprave dosahovala zisky vo výške viac ako 100 % hodnoty vkladov do tohto podnikania. Žalobca tvrdí, že takéto zisky nemožno dosiahnuť na trhu s fungujúcou hospodárskou súťažou a sú preto nadmerné, nečestné a protiprávne. Domnieva sa, že odmietnutím tohto záveru Komisia nesprávne použila výraz „hospodárska hodnota“ a neuplatnila zásadu proporcionality alebo správneho dôkazného bremena. Takisto namietá, že Komisia nesprávne odmietla porovnanie medzi cenami ukladanými prevádzkovateľom trajektov a cenami ukladanými prevádzkovateľom nákladnej prepravy, ako aj porovnanie medzi cenami ukladanými v Helsingborgu a cenami ukladanými v Elsinore, na druhom konci tej istej trasy. Žalobca takisto odmieta zistenie Komisie, že neexistovala cenová diskriminácia v zmysle článku 82 ES medzi prevádzkovateľmi trajektov a prevádzkovateľmi nákladnej prepravy. Podľa žalobcu Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že služby poskytované HHAB týmto dvom odvetviam nie sú porovnateľné, a že neexistuje žiadne znevýhodnenie prevádzkovateľov trajektov pri hospodárskej súťaži.

Žalobca ďalej tvrdí, že odôvodnenie Komisie je nesprávne, neprimerané a protirečiace, a z tohto dôvodu porušuje článok 253 ES. Odvoláva sa takisto na porušenie svojho práva byť vypočutý podľa článku 6 nariadenia 2842/98 a namietá, že Komisia nevykonala príslušné vyšetrovanie v primeranej lehote, čím porušila článok 10 ES, článok 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a zásadu, že Komisia musí konať v primeranej lehote.

Žaloba podaná dňa 8. októbra 2004: Nadine Schmit proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Jazyk konania: francúzština)

Nadine Schmit, bydliskom v Ispre (Taliansko), v zastúpení: Pierre Paul Van Gehuchten a Pierre Jadoul, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 8. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil výslovné zamietnutie sťažnosti žalobkyne z 8. júla 2004, rozhodnutie o nevypracovaní hodnotiacej správy za obdobie 2001-2002 a rozhodnutie orgánu povereného menovaním nezapísať ju na zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy C2 v súvislosti s hodnoteným obdobím 2003;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na to, aby žalobkyni vyplatila sumu 3 000,- eur ako náhradu škody z dôvodu morálnej ujmy;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, ktorá je úradníčkou Komisie, začala čerpať pracovné voľno zo zdravotných dôvodov v októbri 2002. Invalidný dôchodok poberá od 1. septembra 2003. Na základe toho orgán poverený menovaním rozhodol nevypracovať o žalobkyni správu v súvislosti s obdobím 2001-2002. Z toho dôvodu žalobkyni nebol pridelený žiaden bod za zásluhy ani prednostný bod za hodnotené obdobie 2003 a jej meno nebolo zapísané na zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy C2.

Žalobkyňa spochybňuje sporné rozhodnutia odvolávajú sa na porušenie článku 43 Služobného poriadku a jeho všeobecné vykonávacie ustanovenia (rozhodnutie Komisie z 26. apríla 2002) ako aj na porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a správneho úradného postupu. V tomto zmysle žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemala na konci roku 2002 alebo na začiatku roku 2003 právo hľadiť na žalobkyňu ako na úradníka s menej ako jedným rokom do dôchodku, pre ktorého sa hodnotenie nevypracováva. Proti rozhodnutiu nepovýšiť žalobkyňu do platovej triedy C2 žalobkyňa namieta porušenie článku 45 Služobného poriadku a zásad rovnakého zaobchádzania a správneho úradného postupu.

Žaloba podaná dňa 11. októbra 2004: José Antonio Carreira proti Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail

(Vec T-421/04)

(2005/C 6/80)

(Jazyk konania: francúzština)

José Antonio Carreira, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Georges Vandersanden a Laure Levi, advokáti, podal 11. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev

žalobu proti Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail o priznaní žalobcovi len časti príplatku podľa článku 7 ods. 2 Služobného poriadku z dôvodu dočasného zaradenia v období medzi 13. januárom 2003 a 15. augustom 2004;
- zaviazal Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail na úhradu zostatku dlžného príplatku v zmysle článku 7 ods. 2 Služobného poriadku;
- zaviazal Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci žalobca, ktorý bol ako právny poradca Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail povelaný na dočasné obsadenie funkcie vedúceho úradu Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail z dôvodu predĺženého pracovného voľna zo zdravotných dôvodov osoby v uvedenej funkcii, napáda rozhodnutie orgánu povereného menovaním rozdeliť čiastku príplatku medzi dve osoby, ktoré dočasne obsadili funkciu. Žalobca reagoval na toto rozhodnutie s upresnením, že nesúhlasí s tým, že pri nahrádzaní vedúceho úradu pracoval na polovičný úväzok a teda by mal mať nárok na celý príplatok, ktorý je predmetom sporu.

Na podporu svojich tvrdení sa žalobca odvoláva na porušenie článku 7 ods. 2 Služobného poriadku, zásady, že platová trieda má zodpovedať vykonávanej funkcii, a zásad nediskriminácie a proporcionality.

Žalobca tiež usudzuje, že v tomto prípade bola porušená povinnosť odôvodnenia aktov.

Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Walter Parlante proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-432/04)

(2005/C 6/81)

(Jazyk konania: francúzština)

Walter Parlante, bydliskom v Enghien (Belgicko), v zastúpení: Lucas Vogel, advokát, podal 22. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.